

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
U P R A V N O
S O D I Š Č E**

UPRS Sodba in sklep I U 1366/2017-12

Sodišče: Upravno sodišče

Oddelek: Upravni oddelek

ECLI: ECLI:SI:UPRS:2022:I.U.1366.2017.12

Evidenčna številka: UP00059277

Datum odločbe: 12.07.2022

Senat, sodnik posameznik: mag. Mojca Muha (preds.), mag. Marjanca Faganel (poroč.), mag. Jožica Češnovar

Področje: DAVKI

Institut: davčna izvršba - izterjava davčnih obveznosti - poroštvo - prenos dejavnosti - izogibanje plačilu davka - načelo zaslišanja strank - pravica do izjave

Zveza: ZDavP-2 člen 148, 148/2

Jedro

Iz izpodbijanega sklepa in listin, ki so v spisih, jasno in obenem nesporno sledi, da je bil izpodbijani sklep tožnici izdan kot (drugi) osebi, na katero je bila prenesena dejavnost družbe A. izven statusnega preoblikovanja z namenom, da bi se družba A. kot dolžnica izognila plačilu davka, in s tem na podlagi druge povedi prvega odstavka 148. člena ZDavP-2, ki je bila predmet ustavne presoje in za katero je Ustavno sodišče ugotovilo, da je v neskladju z Ustavo ter (do odprave ugotovljene protiustavnosti) določilo način izvršitve odločbe.

Ker se učinkovanje odločbe Ustavnega sodišča nanaša na vse zadeve, o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, ji je sodišče pri odločanju dolžno slediti ter pri tem, glede na to, da ugotovljena protiustavnost še ni odpravljena, upoštevati v njej določen način izvršitve. Pri tem ugotavlja, da izpodbijani sklep nedvomno ni bil izdan na podlagi predhodno izdane odločbe, s katero bi bilo odločeno o obveznosti tožeče stranke kot poroka davčne dolžnice, ter da ji v tem - odmernem postopku ni bila dana možnost izjave, in da zato v zadevi ni bilo odločeno na ustavnoskladen način, ki se zahteva z odločbo Ustavnega sodišča.

Izrek

I. Postopek s tožbo se nadaljuje.

II. Tožbi se ugodi. Sklep Finančne uprave Republike Slovenije št. DT 4934-21778/2017-3 z dne 15. 2. 2017 se odpravi in zadeva vrne istemu organu v ponovni postopek.

III. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki v roku 15 dni od vročitve te sodbe povrniti stroške postopka v

znesku 347,70 EUR, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Obrazložitev

K I. točki izreka

1. Naslovno sodišče je s sklepom I U 1366/2017-10 z dne 10. 1. 2019 prekinilo postopek odločanja o tožbi do odločitve Ustavnega sodišča o zahtevi Vrhovnega sodišča Republike Slovenije za oceno ustavnosti prvega odstavka 148. člena Zakona o davčnem postopku (v nadaljevanju ZDavP-2), na katerem temelji izpodbijana odločitev, in ki bi ga sodišče moralo uporabiti pri svojem odločanju.

2. Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti omenjene določbe, začetem z zahtevo Vrhovnega sodišča, odločilo z odločbo U-I-517/18-10 z dne 9. 6. 2022, objavljeno v Uradnem listu RS, št. 87/2022 z dne 24. 6. 2022, zato se prekinjeni postopek nadaljuje.

K II. točki izreka

3. Finančna uprava je kot prvostopenjski davčni organ z izpodbijanim sklepom, izdanim po uradni dolžnosti, v postopku davčne izvršbe davčnega dolga družbe A., d.o.o., zoper tožečo stranko kot poroka začela davčno izvršbo dolžnega zneska obveznosti, ki skupaj s stroški izvršbe na dan 16. 2. 2017 znaša 63.418,70 EUR. Iz razlogov izpodbijanega sklepa sledi, da dolga davčnega dolžnika, družbe A. ni bilo mogoče izterjati z nobenim sredstvom izvršbe. Zato je davčni organ za izterjavo dolgovanih obveznosti začel postopek davčne izvršbe z uporabo instituta poročstva iz 148. člena ZDavP-2 zoper tožečo stranko. V skladu s prvim odstavkom 148. člena ZDavP-2 se v primeru, ko davka ni mogoče izterjati iz premoženja dolžnika, ta izterja od druge osebe, na katero je dolžnik prenesel svojo dejavnost izven statusnega preoblikovanja z namenom, da bi se izognil plačilu davka. Davčni organ na podlagi zbranih podatkov ugotavlja, da je dolžnik A. svojo dejavnost prenesel na povezano osebo - tožečo stranko ter da je to storil z namenom, da se izogne plačilu davka in da so s tem podani pogoji za izdajo izpodbijanega sklepa.

4. Ministrstvo za finance je z odločbo št. DT 499-29-251/2017-2 z dne 8. 5. 2017 besedilo 1. točke izreka izpodbijanega sklepa spremenilo tako, da se namesto dosedanjega besedila navede: "Pravni osebi D., d.o.o., davčna številka ..., se kot poroku davčne dolžnice A., d.o.o., davčna številka ..., uvede davčna izvršba dolžnega zneska obveznosti, ki po stanju na dan 15. 2. 2017, znaša:", sicer pa pritožbo zavrnilo.

5. Tožeča stranka se z odločitvijo davčnih organov ne strinja in predlaga njeno odpravo ter povrnitev stroškov postopka.

6. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri izpodbijani odločitvi in pri razlogih ter predlaga zavrnitev tožbe.

7. Tožba je utemeljena.

8. Po prvem odstavku 148. člena ZDavP-2 se v primeru, če davka ni bilo mogoče izterjati iz premoženja dolžnika, ta izterja iz premoženja povezanih oseb, ki so to premoženje neodplačno oziroma po nižji ceni od tržne pridobile od tožnika v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, od vrednosti

tako pridobljenega premoženja. Davek se lahko izterja tudi od druge osebe, na katero je bila prenesena dejavnost dolžnika izven statusnega preoblikovanja z namenom, da bi se dolžnik izognil plačilu davka.

9. Ustavno sodišče je z odločbo U-I-517/18-10 z dne 9. 6. 2022 odločilo, da je druga poved prvega odstavka 148. člena ZDavP-2 v neskladju z Ustavo in da mora Državni zbor ugotovljeno protiustavnost odpraviti v roku enega leta po objavi odločbe v Uradnem listu RS (1. in 2. točka izreka). Odločilo je še, da lahko do drugačne zakonske ureditve davčni organ izvršbo zoper poroka v smislu druge povedi prvega odstavka 148. člena ZDavP-2 opravi le, če pred tem izda odmerno odločbo, s katero ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za poroštvo, pred njeno izdajo pa poroku zagotovi pravico do izjave (3. točka izreka). Odločba Ustavnega sodišča je bila objavljena 24. 6. 2022 in je v skladu s 43. členom Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) začela učinkovati naslednji dan, to je 25. 6. 2022.

10. V obravnavanem primeru iz izpodbijanega sklepa in listin, ki so v spisu, dovolj jasno in obenem nesporno sledi, da je bil izpodbijani sklep o davčni izvršbi izdan tožeči stranki kot poroku davčne dolžnice družbe A. iz ... Iz izpodbijanega sklepa in listin, ki so v spisih, tudi dovolj jasno in obenem nesporno sledi, da je bil izpodbijani sklep tožnici izdan kot (drugi) osebi, na katero je bila prenesena dejavnost družbe A. izven statusnega preoblikovanja z namenom, da bi se družba A. kot dolžnica izognila plačilu davka, in s tem na podlagi druge povedi prvega odstavka 148. člena ZDavP-2, ki je bila predmet ustavne presoje in za katero je Ustavno sodišče ugotovilo, da je v neskladju z Ustavo ter (do odprave ugotovljene protiustavnosti) določilo način izvršitve odločbe.

11. Ker se učinkovanje odločbe Ustavnega sodišča nanaša na vse zadeve, o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, ji je sodišče pri odločanju dolžno slediti ter pri tem, glede na to, da ugotovljena protiustavnost še ni odpravljena, upoštevati v njej določen način izvršitve. Pri tem ugotavlja, da izpodbijani sklep nedvomno ni bil izdan na podlagi predhodno izdane odločbe, s katero bi bilo odločeno o obveznosti tožeče stranke kot poroka davčne dolžnice, ter da ji v tem - odmernem postopku ni bila dana možnost izjave, in da zato v zadevi ni bilo odločeno na ustavnoskladen način, ki se zahteva z odločbo Ustavnega sodišča.

12. Sodišče je zato tožbi ugodilo in izpodbijani sklep na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) odpravilo ter na podlagi tretjega odstavka istega člena vrnilo zadevo organu, ki je upravni akt izdal, v ponovni postopek.

13. Sodišče je v zadevi odločilo brez glavne obravnave, ker je bilo že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta in upravnih spisov očitno, da je potrebno tožbi ugoditi in izpodbijani sklep odpraviti (1. alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1).

K III. točki izreka

14. Odločitev o stroških postopka temelji na tretjem odstavku 25. člena ZUS-1 in drugem odstavku 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov v upravnem sporu. Ker je bila tožeča stranka v postopku zastopana po pooblaščenih odvetnici, zadeva pa je bila rešena na seji, se tožeči stranki prizna 285,00 EUR stroškov ter pripadajoči znesek davka na dodano vrednost.

Datum zadnje spremembe: 06.04.2023